

Praca kontrolna z historii – semestr III

Zadanie nr 1.

Fragment relacji podróżnika żydowskiego z Hiszpanii, Ibrahima Ibn Jakuba, o państwie Mieszka I.

A co się tyczy kraju Mieszka, to jest on najrozleglejszy z słowiańskich] krajów. Obfituje on w żywność, mięso, miód i rolę orną. Pobierane przez niego Mieszka podatki są przeznaczane na żołd jego mężów wojowników. Co miesiąc przypada każdemu z nich oznaczona ilość. Ma on Mieszko trzy tysiące pancernych podzielonych na oddziały, a setka ich znaczy tyle, co dziesięć setin innych wojowników. Daje on tym mężom odzież, konie, broń i wszystko, czego tylko potrzebują. A gdy jednemu z nich urodzi się dziecko, on [Mieszko] każe mu wypłacać żołd od chwili urodzenia, czy będzie płci męskiej, czy żeńskiej. A gdy dziecię dorośnie, to, jeżeli jest mężczyzną, żeni go i wypłaca za niego dar ślubny ojcu dziewczyny, jeżeli zaś jest płci żeńskiej, wydaje ją za męża i płaci dar ślubny jej ojcu. A dar ślubny jest u Słowian znaczny. Jeżeli mężowi urodzą się dwie lub trzy córki, to one stają się powodem jego bogactwa, a jeżeli mu się urodzi dwóch chłopców, to staje się to powodem jego ubóstwa.

- 1. Na podstawie tekstu wyjaśnij, w jaki sposób Mieszko I utrzymywał swoją drużynę. Czy była ona dużym obciążeniem dla państwa? Uzasadnij odpowiedź. (3 pkt.)**

- 2. Określ, w jaki sposób autor relacji oceniał siłę i zasoby państwa Mieszka. (3 pkt.)**

Zadanie nr 2.

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Na synodzie w Clermont papież Urban II obiecywał wielkie korzyści chrześcijanom, którzy wezmą udział w wyprawach krzyżowych. Wszak jest koniecznością, abyście niezwłocznie podążyli z pomocą naszym braciom zamieszkującym na Wschodzie i potrzebującym waszej, niejednokrotnie obiecywanej pomocy. Na nich zwalili się bowiem Turcy i Arabowie, którzy dotarli aż do Morza Śródziemnego, do tego miejsca, które zwie się „ręką św. Jerzego”, u granic Romanii [Dardanele]. Zajmując coraz dalsze ziemie tychże chrześcijan, oni uzyskali nad nimi przewagę, niejednokrotnie rozbijając ich w walce, wielu zabili lub wzięli do niewoli, kościoły porozbijali, a imperium spustoszyli. Dlatego zwracam się z pokorną prośbą, nie ja, lecz Pan, abyście Wy, głosiciele Chrystusowi, częściej nakłaniali wszystkich, do jakiego by kto nie należał stanu, zarówno pieszych, jak i konnych, tak biednych, jak i bogatych, aby oni w porę pomogli wschodnim chrześcijanom i wypędzili z granic chrześcijańskiego świata ludzi tak niecnego rodzaju.

Wszystkim idącym tam, w wypadku ich zgonu na lądzie czy na morzu lub w boju z poganami, od tej chwili odpuszczone będą grzechy. To przyrzeczenie idącym daję ja jako upoważniony przez Boga. Niech wystąpią przeciw niewiernym do boju, który należy zacząć, do boju, który powinien przynieść w obfitości łupów, ci, którzy od dawna przywykli nadużywać praw prywatnej wojny przeciw swoim współwyznawcom. Niech się obecnie staną rycerzami ci, którzy przedtem byli rozbójnikami. Niech obecnie prowadzą sprawiedliwą walkę z barbarzyńcami ci, którzy poprzednio walczyli przeciw braciom i współrodakom. Niech otrzymają teraz wieczną nagrodę ci, którzy dawniej byli za małą zapłatę najemnikami. Niech podwójny honor uwieńczy wysiłki tych, którzy trudzili się ze

szkodą ciała i duszy. Kto tu nieszczęśliwy i biedny, tam będzie bogaty, kto tu przeciwnikiem Boga, tam będzie Jemu przyjacielem. Niech zatem idący do Ziemi Świętej nie zwlekają, ale, powierzwszy swoje dobra [w dobre ręce] i zebrawszy środki na koszty podróży, z końcem zimy, w najbliższą wiosnę, niech z Bogiem wyruszą w drogę.

1. Przedstaw podane przez papieża przyczyny ogłoszenia krucjaty. **(3 pkt.)**

2. Odpowiedz, kogo Urban II wzywał do udziału w wyprawie krzyżowej i jakie nagrody obiecywał uczestnikom krucjaty. **(3 pkt.)**

Zadanie nr 3.

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Ogłoszenie edyktu przez króla Henryka IV zakończyło trwający ponad 30 lat okres wojen religijnych we Francji. Zapisy edyktu były kompromisem narzuconym katolikom którzy wcześniej nie chcieli zapewnić żadnych swobód religijnych protestantom.

Henryk, z łaski Bożej król Francji i Nawarry, wszystkim obecnym i przyszłym pozdrowienie.

Zabramy wszystkim poddanym naszym jakiegokolwiek stanu i godności odnawiać pamięć tego [tj. wojen religijnych], zaczepiać się wzajemnie z powodu tego, co zaszło w przeszłości z jakiegokolwiek powodu, lub pod jakimkolwiek pozorem; lecz mają się zachowywać i żyć razem spokojnie, jak bracia, przyjaciele i współobywatele, z zagrożeniem ukarania sprzeciwiających się, jako łamiących pokój i burzycieli spokoju publicznego. Zarządzamy, że religia katolicka, apostołska i rzymska ma być przywrócona we wszystkich miejscach tego naszego królestwa i krajów nam podległych, gdzie wykonywanie tejże zostało przerwane, zabraniając bardzo wyraźnie wszystkim osobom jakiegokolwiek stanu lub godności pod karami wyżej podanymi niepokoić duchownych w spełnianiu świętej służby, korzystaniu z dziesięcin, owoców i dochodów ich beneficjów oraz wszelkich innych praw i obowiązków, które do nich należą, aby nie pozostawić żadnego powodu do zaburzeń i rozterek między naszymi poddanymi, pozwoliliśmy i pozwalamy wyznawcom religii reformowanej żyć i przebywać we wszystkich miastach i miejscach tego naszego królestwa i krajów nam podległych, z tym że nie będą poszukiwani, prześladowani i niepokojeni ani też zmuszani do czynienia czegokolwiek w rzeczach dotyczących religii wbrew ich sumieniu, ani też z powodu tejże poszukiwani w domach i miejscach, w których zechcą zamieszkać.

Pozwoliliśmy również wszystkim panom, szlachcie i innym osobom wyznającym religię reformowaną i posiadającym w naszym królestwie i krajach nam podległych jurysdykcję feudalną lub pełne lenna wojskowe odprawiać nabożeństwo rzeczonyj religii w głównym miejscu zamieszkania, gdy będą tam przebywać.

Zabramy bardzo wyraźnie wszystkim wyznawcom rzeczonyj religii wykonywania kultu poza miejscami dozwolonymi i wyznaczonymi niniejszym edyktem. Jak również jakiegokolwiek wykonywania kultu rzeczonyj religii na naszym dworze i w naszym orszaku, jak również w naszych ziemiach i krajach poza górami, ani też w naszym mieście Paryżu i na pięć mil od rzeczonyj

miasta. W końcu, aby zjednoczyć lepiej wolę naszych poddanych, jak to jest naszym zamiarem, ogłaszamy wszystkich, którzy wyznają lub będą wyznawać rzeczoną religię, za zdolnych do dzierżenia i sprawowania wszelkich godności, urzędów i obowiązków publicznych jakichkolwiek, królewskich, pańskich lub w miastach naszego królestwa.

1. Przedstaw zaprezentowane w tekście powody wydania Edyktu nantejskiego. **(3 pkt.)**
2. Omów przywileje, które otrzymali francuscy hugenoci od Henryka IV. **(3 pkt.)**
3. Odpowiedz, czy wprowadzona Edyktem nantejskim tolerancja religijna wobec protestantów była równoznaczna z równouprawnieniem między wyznawcami obu religii. Uzasadnij swoje zdanie fragmentami tekstu źródłowego. **(3 pkt.)**